

משה אוחיון

בן זיוה-ז'קלין וניסים. נולד בי"ח בתמוז תשל"ד (8.7.1974), בעפולה. משה היה ילד חייכן, שובב מעט, ערני ופעיל. כבר מילדותו בלט בחוש טכני ובתבונת כפיים. הוא למד בבית-הספר היסודי "בית זאב" בעפולה ובבית-הספר התיכון לאמנויות בקרית החינוך על שם בן גוריון. משה בלט במיוחד בענפי הספורט וזכה במספר תעודות של ספורטאי מצטיין, הוא שיחק כדורסל בקבוצת הנוער ובמסגרת זו גם יצא לתחרות בגרמניה.

בשלהי חודש נובמבר 1992, גויס משה לשירות חובה בצה"ל והוצב לחטיבת גולני. לדברי חבריו, הגיע משה לצבא חדור במוטיבציה גבוהה במיוחד, ולאורך כל שירותו הצליח למצוא את הדרך הנכונה בין רצונותיו וציפיותיו לבין צורכי המערכת הצבאית ודרישותיה. הוא סיים את מסלול הטירונות בפלוגת ההנדסה של חטיבת גולני, נשלח לקורס נגמ"שים והמשיך את מסלולו הקרבי באימון המתקדם של החטיבה. משה קיבל דרגת סמל ונשלח להרחבת הכשרתו הקרבית בקורס מש"קים של חיל ההנדסה ובקורס רגמים. בסיום מסלול זה נשלח לשרת כלוחם ומש"ק מרגמות בפלוגת ההנדסה של חטיבת גולני. פעמיים במשך שירותו שירת משה עם יחידתו תקופות ממושכות בפעילות מבצעית בלבנון. לדברי מפקדיו, השקיע משה את המירב בכל מה שעשה. גילה אחריות, חריצות ומסירות, מעולם לא התלונן, ותמיד בלט בנכונותו להגיש עזרה ותמיכה. בתקופה זו נוצר קשר חברי, הדוק, אוהב ויפה עם חברתו, ערבה. משה התקדם בסולם הדרגות הפיקודי עד לדרגת סמ"ר.

ביום כ"ד בשבט תשנ"ה (25.1.1995) נפל משה בקרב במוצב ריחן, ברצועת הביטחון בדרום לבנון. במהלך הקרב, בעת שהכוח ירה פגזים לעבר מחבלים, אירעה תאונה מבצעית - פגז התפוצץ בקנה המרגמה והרגם למותו של משה. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בעפולה.